

NIEUWSBRIEF

JUNI 2011

DE DIJSYNAGOGHE

STICHTING SYNAGOGHE
SLIEDRECHT HARDINXVELD - GIESSENDAM

Beste mensen,

We leven in drukke tijden. En hoewel dat betrekkelijk kan zijn, is het voor ons bestuurders in elke geval wel zo. Dat leidde er in ieder geval toe dat u al even niets van ons gehoord heeft. Althans niet via de nieuwsbrief. Maar wat hebben wij te melden? Net als in onze vorige nieuwsbrief een reeks aan kleine berichten en redactionele bijdragen. Berichten over wat er in de afgelopen periode zoal in de dijsynagoge gebeurd is. Maar wij doen ook een aantal oproepen aan u als lezers. Veel leesplezier en graag tot ziens in de dijsynagoge!

Namens het bestuur,
Ronald Kitsz

Digitale nieuwsbrief

In de vorige nieuwsbrief deden wij een oproep aan u lezers om een e-mail anders door te geven om daar voortaan de nieuwsbrief op de ontvangen. Hartelijk dank voor iedereen die daar gehoor aan gegeven heeft! Zijn er onder u lezers welke de nieuwsbrief alsnog digitaal willen ontvangen stuur dan even een email naar: info@dijsynaoge.nl. U ontvangt de volgende nieuwsbrief dan ook per e-mail. Bij voorbaat hartelijk dank!

Opening expositie

In het najaar van 2010 heeft er een bijzonder gebeurtenis plaatsgevonden. De formele opening van de geheel herziene expositie. Achter de schermen was er maanden aan gewerkt. Veel tijd kostte het schikken en selecteren van de vele informatie voor de betrekkelijk geringe ruimte die beschikbaar is. Met die ruimte is gewoerd. In een goede sfeer, compleet met een hapje en een drankje en passende muziek hoorde wij eerst hoe ir. Joyce Smook-Noach, voormalig bestuurslid en architect van de dijsynagoge, verhaalde van haar eigen familiegeschiedenis en al pratend de connectie met het Slidrechtse sjoeltje tot stand bracht. Ze gaf daarbij een korte samenvatting van wat Annelies Kitsz, grafisch ontwerper allemaal tot stand had gebracht met de complimenten daarvoor: Kol hakawod! Mocht u dit nog niet gezien hebben, dan nodigen wij u om alsnog te komen kijken. Organiseer een groep en boek een rondleiding, of vereer ons met uw bezoek op één van de vaste open dagen. Elk 2e weekend van de maand op zaterdag en zondag van 14.00 - 16.00 uur.

Verzakkingen rond de dijsynagoge

In onze vorige nieuwsbrief schreven wij over de verzakkingen rond het gebouw. Een fors probleem verklaarbaar uit het feit dat een nieuwe terp aangelegd is pal naast de rivierduin. Ruimtelijk gezien ideaal, maar grondtechnisch gezien een probleem. Zowel aan de voorkant, waar ook het hekwerk mee zakt, als aan de achterkant waar de tuin inmiddels 'vanzelf' uit de verschillende niveaus is gaan bestaan. Inmiddels hebben wij onder andere de gemeente Slidrecht om hulp gevraagd en het ziet er naar uit dat we wel gedeeltelijk financiering voor een voorlopige oplossing krijgen. Het budget voor de gemeentelijke monumenten is namelijk niet groot en waarschijnlijk zelf afgebouwd. Een structurele oplossing is echter noodzakelijk. Dat wil zeggen deels afgraven en (eerst) technische

voorzieningen treffen om nieuwe verzakkingen te voorkomen.

Zomaar een bezoek in Israël

Wie had dat gedacht? Dat een simpel e-mailtje tot een bezoek in Israël aan een nicht van Ro den Hartog uit Slidrecht zou leiden! Wat was het geval? Enige tijd geleden stuurde Henriëtte Eisenmann-de Leeuw een mail aan info@dijsynagoge.nl. Daarin de mededeling dat ze nog oude foto's had van de joodse families uit Slidrecht die voor de oorlog in Slidrecht geleefd hadden. Ro de Hartog was de enige overlevende van de Holocaust van de Joden uit Slidrecht. Zij overleefde de oorlog omdat ze ten tijde van het transport in het ziekenhuis in Rotterdam verbleef. Daardoor ont kwam zij aan het transport naar het Oosten. Na de oorlog keerde ze terug en heeft zij nog vele jaren in Slidrecht gewoond. Henriëtte, die al weer tientallen jaren met haar man in Israël woont, logeerde na de oorlog regelmatig bij tante Ro in Slidrecht. Zo kwam zij aan foto's, immers uit het eigen familiearchief. Foto's die nu tot het archief van de sjoel behoren doordat eerder één van ons bestuur dit jaar een bezoek bij haar in Israël bracht. Dat mag historisch genoemd worden. We zien er naar uit haar op een dag in de sjoel te ontmoeten.

Oproep van de penningmeester

Destijds heeft de verplaatsing en herbouw van de dijsynagoge ongeveer EURO 750.000,- gekost. Veel geld, dat deels gefinancierd is. Op 31 december 2003 bedroeg onze schuld nog € 338.000,- terwijl deze 31 december 2007 onveranderd € 100.000,- bedraagt. Dat is een mooi resultaat. Beter zou echter zijn helemaal geen geld meer aan rente voor de hypotheek te moeten betalen maar in plaats daarvan ons geld te kunnen besteden aan activiteiten reserveringen voor groot onderhoud. Reserveringen waar we nauwelijks aan toe komen en waardoor op termijn zorgen ontstaan. Zorgen over de benodigde financiële middelen voor rente en aflossing. Maar ook voor investeringen in groot en klein onderhoud.

Heeft de stichting dan geen inkomsten? Zeker wel. Inkomsten zijn er van de rondleidingen, de verhuur voor burgerlijke huwelijken, onze donateurs zoals u, en niet in de laatste plaats van de joodse gemeente zelf. Maar we zijn een bescheiden stichting met een bescheiden budget met iets meer dan bescheiden behoefte aan financiële middelen. Zeker in de komende jaren. Enerzijds om onze hypotheek helemaal af te lossen, anderzijds om groot onderhoud te kunnen plegen.

Langs deze weg doen wij als bestuur aan uw adres een vriendelijk doch dringende oproep ons hierbij te helpen. Uiteraard kan dat door uw eigen bijdrage maar suggesties voor bijdragen en fondsen zijn ook bijzonder welkom! En wat dacht u ervan om iemand in uw omgeving donateur te maken? Of vanuit uw eigen omgeving een groep samen te stellen en een rondleiding bij ons te boeken? Dat kan met koffie en koosjere cake uit Antwerpen, altijd op voorraad(!), terwijl we voor de kleintjes altijd koosjer snoep hebben. Graag vernemen wij van u! U kunt ons bellen, schrijven of mailen. Voor contactinformatie zie elders in deze nieuwsbrief.

Namens het bestuur,
Ton de Koning, penningmeester

MAJIEM BE SASSON

“Majiem beSasson” is de naam van onze kehilla, ontleend aan een tekst uit Jesaja 12:3: “Vol vreugde zullen jullie water putten uit de bron van de redding”. Deze naam is gekozen omdat de sjoel aan een dijk staat in een oer Hollands landschap, waar de rivier de Merwede langs stroomt. Wanneer je boven op de vrouwengalerij zit, kun je tussen de huizen door nog net een stukje rivier zien en de boten die er langs varen.

Een geheel andere betekenis had “het water vol vreugde”, toen wij onlangs in Jeroesjalajiem waren, bij de opgravingen in de oude stad van David, buiten de huidige stadsmuren en er een bord zagen staan met in het Hebreeuws geschreven deze naam: Majiem beSasson.

Met deze naam werd de watertunnel bedoeld die het drinkwater bevatte voor de bewoners van de stad, het water betrokken uit de bron Gichon in het Kedrondal. Deze bron was via een lange tunnel met de stad verbonden en het was via deze tunnel dat David de stad verrassend op de Jebusieten wist te veroveren.

Koning Chizkia van Juda (715-686 voor de jaartelling) liet een 533 meter lange l.l. tot 3.4 meter hoge en krap 1 meter brede watertunnel tussen de rotsen van de heuvel Ophel hakken vanaf de bron Gichon naar de vijver van Siloam (Silwan), die toen in de ommuurde stad van David lag. De graafwerkzaamheden werden verricht vanaf beide zijden van de tunnel. Aan het eind van

de tunnel hangt een inscriptie die vermeldt hoe de werklieden elkaar hier tegenkwamen. Het water in de vijver gebruikt men nu om de velden van het nabijgelegen Arabische dorp Silwan te bevoeien. Wij gingen de tunnel in bij het bord “Majiem beSasson”, stapten in een

donker, nauw gat en stonden meteen tot onze dijbenen in het water, dat was even schrikken! Achter elkaar waadden wij door de tunnel, best lang als je in het donker loopt en ook nog goed moet uitkijken dat je je hoofd niet stoot. Maar tegelijkertijd krijg je zo wel een goed beeld hoe het in die oude tijden geweest moet zijn!

Bezoekt u Jeroesjalajiem dan zijn de opgravingen in de oude stad van David waarin deze watertunnel zeker het bezichtigen waard!

Oe-she'avtem, oe-she'avtem majiem majiem beSasson mi ma'anee hajeshoe'a (Jes. 12:3)

Sarah de Koning

LAG BA OMER/SJAWOE'OT

Wanneer u dit leest, is Pesach voorbij en zijn we beland in de Omertijd, de tijd tussen Pesach en Sjawoe'ot.

Het woord 'omer' slaat op een speciale gerstmaat die tijdens de oogst werd binnengehaald en op de 16^e Nisan naar de koheen in de Tempel in Jeroesjalajiem werd gebracht. Deze schoof gerst werd zorgvuldig samengesteld en tijdens een levendige en kleurrijke plechtigheid aan de Hogepriester gegeven voor het zgn. beweegoffer. De aanwezigen begrepen dat het ritueel, waarbij de hogepriester met de schoof gerst op en neer zwaaide, een gebed was waarin G'd werd gevraagd de komende oogst te beschermen tegen slecht weer. Zolang de Tempel bestond werd de omer aangeboden aan de hogepriester. Vervolgens werden de dagen tussen Pesach en Sjawoe'ot afgeteld, dag na dag, 49 dagen lang. Daarom wordt de gehele periode “sefirat ha Omer” genoemd, het Omertellen.

Maar toen de Tempel was vernietigd kon de omer niet meer worden aangeboden. De oude rabbijnen wilden het ritueel van het dagen tellen in stand houden en bedachten een nieuwe vorm. Ze maakten het tot een onderdeel van de dagelijkse liturgie, gekoppeld aan een zegenbede. Dus begon iedereen vanaf de avond van de 15^e Nisan de omer te tellen, tot de 50^e dag Sjawoe'ot begon.

Gedurende 7 weken bereiden we ons voor op het ontvangen van de Tora. Dat was (is) een vreugdevolle gebeurtenis, maar in de Omertijd vonden ook minder aangename gebeurtenissen plaats. In deze periode stierven de 24.000 leerlingen van Rabbi Akiva. De Talmoed spreekt over een epidemie die uitbrak onder de leerlingen van Rabbi Akiva, mogelijk een verwijzing naar de slachtoffers die vielen tijdens de Bar Kochba opstand (2^e eeuw). Ook tijdens de kruistochten vonden in die weken massamoorden op Joden plaats. Daarom is deze periode een tijd van halve rouw, in het bijzonder de gehele maand Ijar (mei).

Orthodoxe joden trouwen niet gedurende deze zeven weken, knippen hun haar niet en luisteren niet naar muziek, behalve op de 33^e dag van de Omer, Lag BaOmer (18 Ijar), toen, volgens de overlevering, het sterven van de leerlingen van Rabbi Akiva ophield. Deze dag wordt Lag baOmer genoemd, aangezien de

letters Lamed Gimel de getalswaarde 33 hebben.

Wat is nu het verband tussen deze rouw en de voorbereiding op de ontvangst van de Tora op de berg Sinai? En wat houdt die voorbereiding precies in? Daarvoor beginnen we met een heel ander vraagstuk. Nadat Moshe de Farao ervan had overtuigd dat het beter was als de slaven elke week een dag vrijaf kregen, leerden de Joden in Egypte elke Shabbat Tora, dit volgens de Midrasj. Daardoor wisten de Joden wie G'd was. Toch vertelt de Midrasj dat slechts 1/5 van het Joodse volk uit Egypte vertrok. De anderen wilden het land niet verlaten en stierven tijdens de negende plaag, de duisternis.

Waarom wilden deze mensen niet mee uit Egypte? De Chatam Sofeer antwoordt hierop dat Godsbesef en het leren van de Tora voor de mens niet volstaan. De mens is geschapen om zijn bijzondere taak in de wereld te vervullen. De Joden (Israelieten) in Egypte hadden te weinig zelfvertrouwen om dat vrijwillig te doen. Rabbi Akiva prentte zijn leerlingen in hoe belangrijk de regel is: “Heb je naaste lief als jezelf”.

De Talmoed (Jewamot 62b) brengt dat de leerlingen van deze rabbijn stierven, omdat zij elkaar niet met eerbied bejegenden. Ze verzuimden zichzelf te ontdekken en in te zien dat iedereen een tselem Elokiem, een evenbeeld van G'd in zich heeft. Gebrek aan eigenwaarde resulteert vaak in gebrek aan waardering voor de medemens. Deze zelfwaardering is ook een vereiste voor het in ontvangst nemen van de Tora. De Misjna (Pirkee Awot 3:17) leert ons: “Zonder respect is er geen Tora”, dit geldt voor respect naar de ander, maar ook naar zelfrespect.

De ziel is volgens de joodse mystiek verdeeld in zeven sefirot (eigenschappen), zoals: wijsheid, inzicht, eeuwigheid etc. Deze sefirot zijn weer onderverdeeld in 49 sub-sefirot, zoals wijsheid in wijsheid, inzicht in wijsheid etc. In sommige gebedenboeken wordt bij elke dag van de 49 dagen van de Omertijd zo'n combinatie genoemd. Je kunt dan in deze periode van voorbereiding op de ontvangst van de Tora elke dag zo'n eigenschap onder de loep nemen om jezelf beter te leren kennen.

Het gebod om de Omer te tellen wordt in de Tora omschreven als: “Oesefartem lachem”, jullie moeten jezelf erbij betrekken, omdat jijzelf de enige bent die de geboden kan vervullen. Zo bezien is de Omertelling een ontdekking naar onszelf.

Jom HaShoa

Wanneer u dit leest is Jom Hashoa voorbij. Shoa is het Hebreeuwse woord voor vernietiging. Deze dag is in 1951 door de staat Israël als herdenkingsdag voor de slachtoffers van de Jodenvervolging in de Tweede Wereldoorlog, omdat op die dag de getto-opstand in Warschau plaatsvond (1943). Gedurende twee minuten staat het hele land Israël, ter nagedachtenis aan de 6 miljoen doden, letterlijk stil. In Nederland vindt de officiële herdenking altijd plaats in de aan de Plantage Middenlaan te Amsterdam. Tijdens een sobere, indrukwekkende plechtigheid worden de slachtoffers van de nazi-terreur alsmede de opstand in

het ghetto van Warschau herdacht in de Hollandse Schouwburg. Ook in Sliedrecht is deze dag herdacht. In de Dijksynagoge vond een korte maar plechtige, en ook indrukwekkende bijeenkomst plaats. Woorden van bezinning en herinnering werden uitgesproken. Bertie Rodrigues uit Dordrecht vertelde haar verhaal als Joods meisje uit de onderduik. In die tijd werd aan pleegouders van joodse kinderen gevraagd de kleertjes waarmee de kinderen gebracht werden te bewaren. Zodat – als er ooit iemand terugkwam om hen op te halen – maar de kinderen niet meer herkend werden of hun eigen naam nog wisten, daaraan herkend konden worden. Bertie heeft die kleertjes van toen altijd bewaard. Haar ouders zijn echter nooit teruggekomen...

VERGETEN LEIDT TOT BALLINGSCHAP, GEDENKEN IS HET GEHEIM VAN VERLOSSING – (Ba'al Shem Tov)

Op zondag 8 mei waren wij aanwezig bij de Jom HaShoah gedenkdienst in de Grote of Sint Laurenskerk te Rotterdam. Een interkerkelijke herdenkingsplechtigheid met medewerking van LJG Rotterdam, ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de Holocaust. Het Orion-ensemble zorgde voor muzikale omlijsting.

Op 12 april 1951 besloot het Israelisch parlement, de Knesset, om jaarlijks op 27 Nisan de zes miljoen slachtoffers te herdenken.. 27 Nisan is in de joodse jaartelling de datum waarop in 1943 het getto van Warschau werd uitgeroeid. De gedenkdag kreeg de naam: Jom HaShoa.

Buiten Israel namen de Joden het initiatief van die aparte gedenkdag slechts geleidelijk over. In de meeste Europese landen waren zij gewend zich aan te sluiten bij de nationale gedenkdagen, waarin, zoals in ons land, de Joodse slachtoffers van WOII mede herdacht worden.

Ons gedenken zal een positief doel moeten hebben: de toekomst bewaren voor onheil, dat behalve Joden ook andere bevolkingsgroepen zou treffen, als wij nu uit zelfbehoud zouden nalaten alle vormen van discriminerend gedrag te bestrijden.

Het was een indrukwekkende, ingetogen dienst.

Ton en Sarah de Koning

SJAWOE'OT

Dit feest wordt gevierd ter herinnering aan de wetgeving op de Sinai. Bovendien is het een landbouwfeest dat het begin van de zomer oogst in Israel herdenkt. Tevens is het een van de sjlosja regaliem (3 opgangsfeesten, andere zijn Pesach en Soekot). Tora noemt geen vaste datum voor de viering van Sjawoe'ot en dat leidde tot een debat tussen de Proesiem (Farizeen) en Tsaddokiem (Sadduceen) over de dag waarop Sjawoe'ot gevierd moest worden.

Tora zegt: "Vanaf die dag na de sjabbat, vanaf de dag dat de schoof omhooggeheven is, moeten zeven volle weken worden afgeteld, tot de dag na de zevende sjabbat.

Vijftig dagen moeten jullie aftellen en dan moeten jullie de

Eeuwige een graanoffer aanbieden uit de nieuwe tarweoogst". (Waj. 23:15,16). Onduidelijk was wat "de dag na sjabbat" betekende: sloeg dit op de sjabbat van Pesach, zoals de Tsaddokiem (Sadduceen) dachten – waardoor Sjawoe'ot altijd op een zondag zou vallen – of op een dag dat er niet werd gewerkt?

De Proesiem (Farizeen) besloten dat de betreffende sjabbat op dit laatste sloeg, op de eerste dag van Pesach en het werd traditie om de omer te tellen vanaf de tweede dag van Pesach, waardoor het feest voor altijd uitkwam op de zesde Siewan. Tegenwoordig vierten Joden in de diaspora twee dagen Sjawoe'ot (6 en 7 siewan), terwijl degenen die in Israel wonen en liberale Joden alleen op de zesde vierten.

OOGSTFEEST

Sjawoe'ot wordt ook wel genoemd: Chag HaKatsier, de viering van het einde van de gerstooogst en het begin van de tarweoogst.

Ook wordt het wel Jom HaBechoeriem genoemd (dag van de eerstelingen) om te gedenken dat de eerste vruchten van de zeven landbouwprodukten die volgens de Tora in Israel werden verbouwd (tarwe, gerst, druiven, vijgen, granaatappelen, olijven en dadels) naar de Tempel werden gebracht. Deze ceremonie, die uitvoerig beschreven staat in de Misjna, markeert het begin van het landbouwseizoen.

In latere tijden is Sjawoe'ot gekoppeld aan historische gebeurtenissen. In de 3e eeuw werd Sjawoe'ot bekend als de tijd waarin de wet werd geschonken op de Sinai, waardoor het feest een component van wezenlijke geestelijke betekenis kreeg en het verbonden werd met de Uittocht en Israels tocht naar het beloofde land.

Voorafgaand aan wat er op de berg Sinai gebeurde, sloten G'd en Israel een verbond, een wederzijdse verbintenis waarin eeuwig trouw wordt beloofd.

Op Sjawoe'ot wordt de Megillat Ruth gelezen, het boek Ruth. Een mooie traditie, afkomstig van de kabbalisten is Tikoen Lejl Sjawoe'ot, de dienst in de sjoel aan de vooravond van Sjawoe'ot. Joden studeren de hele nacht Tora ter voorbereiding op de eerste dag van het feest, opdat de Wet sterker wordt beleefd.

Op Sjawoe'ot worden gerechten van melkkost gegeten, niet helemaal duidelijk is waarom. Er zijn verschillende theorieën over. Sommigen halen het vers uit het Hooglied (4:11) "Honing en melk is onder uw tong" aan, dat naar de Tora zou verwijzen. Anderen vertellen dat de kinderen Israels zo moe en hongerig waren toen ze uit de woestijn kwamen, dat ze niet konden wachten op het bereiden van een maaltijd en daarom melkkost aten. Nog een andere uitleg is dat het joodse volk ten tijde van het ontvangen van de Tora nog waren als kleine kinderen en daarom melk dronken. Het zou ook kunnen dat het eten van melkkost van een hogere orde werd beschouwd dan het eten van vlees. De spijswetten zeggen dat vlees is geschonken als een tegemoetkoming niet als ideaal. Adam was een vegetariër toen hij in Gan Eden verbleef. Mensen waren oorspronkelijk geen vleeseters en zullen dat ook in de toekomst niet zijn. Op het feest van het ontvangen van de Wet streeft men naar het ideale.

Rondleidingen

Sinds de herinwijding van de Dijksynagoge in oktober 2003 hebben wij ons in toenemende belangstelling van het publiek mogen verheugen. Maar ook, zoals u elders in deze nieuwsbrief kunt lezen, in de toewijding en trouw van onze huidige vrijwilligers. Zo langzamerhand hebben we vast klanten gekregen waaronder een aantal basisscholen uit de regio. Het is verrassend te zien hoe de schoolleiding in de loop der jaren ook meer ervaren raakt in het voorbereiden van de kinderen op een bezoek aan onze sjoel. We merken dat aan de vragen die ze stellen, maar ook aan wat ze van tevoren al weten. Verrassend is echter ook dat onder onze vrijwilligers, al dan niet verborgen, talent zit. Talent om te spreken en – in sommige gevallen – ook talent om te schrijven.

Op de foto hieronder ziet u onze vrijwilliger Annelies Tanis, die behalve enige kinderboeken, inmiddels ook een aantal brochures op haar naam heeft staan. In de sjoel is de door haar geschreven brochure “Rondkijken in de synagoge” voor een bescheiden bedragje te koop. Het geeft de bezoeker een herinnering aan de rondleiding. Het geeft ons een bijdrage aan de instandhouding van het gebouw.

Geschiktheid gebouw

De dijksynagoge is in de afgelopen jaren decor geweest van vele uiteenlopende activiteiten en gebeurtenissen. Enerzijds rondleidingen en exposities voor het publiek, anderzijds samenkomsten op de Sjabbatochtend en de Joodse feestdagen, waarbij natuurlijk de elk jaar opgebouwde soeka (loofhut) in de achtertuin hoort, een met bloemen versierde sjoel op Sjawoe'ot (Wekenfeest), de drukte met veel mensen aan de Seider op Pesach enz. Al met al heel wat vieringen.

Maar er waren ook muziekkuitvoeringen, er stonden mensen onder de choepa, er was een briet mila, bar- en bat mitswa's en zelfs een Yad Vashem ceremonie en andere herdenkingsbijeenkomsten. Het is heel mooi en verheugend dat het gebouw voor zoveel verschillende doeleinden gebruikt wordt en we hopen in de toekomst op nog meer activiteiten.

ELAH

Hierbij vragen wij uw aandacht voor twee hulporganisaties in Joods Nederland.

Elah is een centrum voor psycho-sociale begeleiding en heeft als doelstelling aandacht, begeleiding en zorg te bieden aan de inwoners van Israël en in het bijzonder aan de Joodse Nederlanders die zich in Israël hebben gevestigd. Ouderen, volwassenen en kinderen kunnen voor al hun problemen bij Elah terecht. Ze worden geholpen door opgeleide vrijwilligers t.b.v. hulpbehoevenden, door het begeleiden van regionale samenkomsten en huiskamerbijeenkomsten, door gespreksgroepen, door het inzetten van maatschappelijk werkers voor begeleiding en advies, door het verlenen van individuele, familie- of groepstherapie en indien nodig door het geven van psychiatrisch consult. Elah is daarnaast al dertig jaar gespecialiseerd in het begeleiden van oorlogsoverlevenden. Meer info vindt u op: www.elah.org.il

Stichting ZIKNA

Onlangs is in Amsterdam de Stichting ZIKNA opgericht. De Stichting heeft een tweeledig doel en zet zich in voor Joodse ouderen en wil het mogelijk maken dat Joodse ouderen en dan speciaal zij die een WO-2 verleden hebben (ook de 2^e generatie) niet het kind van de rekening worden van de bezuinigingswoede die helaas is neergedaald over de Nederlandse zorgsector en dus ook de Joodse.

Daarnaast gaat Stichting ZIKNA zich inzetten voor chronisch zieke Joodse kinderen en hun families. Het betreft hier families met kinderen zowel met mentale als ook psychische klachten. In beide gevallen beheerst de problematiek vaak het hele gezinsleven. Wij voelen dat wij hier de helpende hand kunnen bieden. Om het werk van ZIKNA mogelijk te maken is geld nodig en dat is voor een beginnende Stichting als deze de eerste prioriteit.

Wilt u ZIKNA steunen? U kunt uw gift overmaken naar bankrekening 43.02.96.00 t.n.v. ZIKNA Amsterdam

Zowel Elah als Stichting ZIKNA zijn aangemerkt door de Belastingdienst als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), waardoor in principe al uw giften aftrekbaar zijn voor de belasting. www.zikna.nl

Vrijwilligers (gezocht)

Als stichting zijn wij aangewezen op de inzet en toewijding van onze vrijwilligers. En niet alleen dat, we zijn er afhankelijk van. Waar zouden we zijn zonder hun bijdrage en inzet aan alles wat met de activiteiten en de instandhouding van de Sliedrechtse sjoel te maken heeft? Hun trouwe inzet maakt het tot een succes. Een cultureel erfgoed met geschiedenis, maar ook met een toekomst. Langs deze weg bedanken wij Johan Crezee, Adé Heeren, Jansje 't Jong, Annelies Tanis,

Gerrit Terlouw, Anton Vermeer, Rein Westerduin, Pim Wollf en Greet Zijlstra! Maar langs deze weg doen wij ook een oproep. Een oproep aan u lezers om uzelf of iemand in uw omgeving als vrijwilliger aan te melden of voor te dragen. Voor wat? Dat kan van alles zijn. In een persoonlijk maar vrijblijvend gesprek kan wederzijds oriëntatie plaatsvinden op waar mogelijkheden en wensen aansluiten. Zou het niet geweldig zijn om bij onze sjoel actief betrokken te zijn? Wij verzekeren u, het is niet alleen bijzonder en leerzaam, maar u maakt er vrienden bovendien. Belt u of mailt u ons gerust als u eens een gesprek wilt om over vrijwilligerswerk te praten.

Stichting Synagoge Sliedrecht-Hardinxveld-Giessendam.

Donateur worden?

Voor een jaarlijkse bijdrage van min. 25 euro kunt u al donateur worden. U draagt daarmee bij in de instandhouding van een waardevol gebouw, dat behoort tot cultuurreligieus erfgoed van ons land. Een gebouw dat onderdak biedt aan tal van activiteiten en daarnaast zorgdrager is van een stuk geschiedenis en cultuurgood.

Bezoekadres: Rivierdijk 51 – 3361 AD Sliedrecht

Bankrekeningnr: 39.93.06.587 t.n.v. Stichting Synagoge Sliedrecht

Contactinformatie:

Secretariaat:

Dhr. Ronald Kitsz
De Horst 97
3362 ED Sliedrecht
Tel: 0184 – 419 408
Mobiel: 06 - 109 78 191
Website: www.dijksynagoge.nl
e-mail: info@dijksynagoge.nl

Penningmeester:

Dhr. A.C. de Koning,
Tel: 06 - 22 52 64 05
e-mail: acdekoning@yahoo.com

Voor rondleidingen en afspraken:

Mw. Greet Zijlstra
Tel: 0184 - 411 527
e-mail: gj-zijlstra@hetnet.nl

Contact Joodse gemeente:

Dhr. en Mw. Ton en Sarah de Koning
Tel: 010 - 47 69 789
e-mail: ajdekoning@yahoo.com

Voorzitter Joodse gemeente:

Dhr. Yvar Monasch
p/a Rivierdijk 51
3361 AD Sliedrecht